

специалност, от каквато поменатия Ив.Грудов се лишаваше".²⁹ Вероятно самият Грудов е осъзнавал какви са възможностите му за списването на вестника или други обстоятелства са в основата, но след неуспешните опити да се намери подходящ редактор, от Плоещ за такъв е призван Ив.Касабов - "ила тука ще ся помъчим да може ся удържи вестника и да работи на него", пише му Грудов на 11 февруари 1868 г.³⁰ Но между редактора и администратора скоро се появяват разногласия, поради които след около месец Грудов напуска вестника и в брой 24 от 7 април 1868 г. името му като "управител" е снето от заглавната страница. Според П.Кисимов основният фактор за създалата се ситуация е не само Грудов, който отказва да даде отчет за сметките на "Народност" и настоява да му се предадат за нуждите на вестника пари, които се съхраняват у Ив.Адженов, не допуска Касабов да заеме мястото, за което е повикан от Плоещ. Но Кисимов обвинява и членовете на комитетското ръководство, които "са слаби да турят Грудова в повинение пред съвестната му длъжност, ако не рачат или не могат да си служат със законите".³¹ Поведението и конфликтите, които създава Грудов във вътрешния живот на ТЦБК и печатния му орган са обект на изобличителното перо на Хр.Ботев. С поместените в хумористичните вестници "Тъпан" и "Будилник" комедии и епитафии чрез езика на "Гръдолудов" или "Гърлудов", както със саркастична подигравка и злъчна ирония нарича Ив.Грудов, Ботев използва прякото изобличение, дори грубата, ругателна форма, за да осмее либералническата буржоазна интелигенция и стила на в.Народност.³²

Въпреки противоречията, които поражда около себе си, Иван Грудов продължава да доразвива своя политически опит и да утвърждава обществената си активност и през 70-те години на XIX век. Той се вписва като участник в основаната през август 1875 г. организация на умереното революционно течение в българската емиграция - Българското човеколюбиво настоятелство. Деен член на възобновилото своята дейност на 1 май 1876 г. настоятелство, Грудов се включва в изпълнението на поставените от него задачи за оказване помощ на избухналото в България въстание чрез събирането на средства и изпращането на чети.³³ Като представители на организацията Иван Грудов, д-р Георги Странски и Иван Кавалджиев участват в споразумението по сформирането и подготовката на Ботевата чета.³⁴ Във връзка с въоръжението ѝ /основен проблем при нейната подготовка отначало докрай/, Давид Тодоров (търговец от Враца и член на щаба) пише на 17 май от кораба "Радецки" до Иван Грудов в Букурещ: "Ще гледате да има оръжие приготвено и муниции тука около Бекет...". За да засвидетелства своето почитание и удовлетворение, че "постоянството и решителността добиха своето", Хр.Ботев също се обръща с писмо от "Радецки" към Грудов, Странски и Кавалджиев. С убеждението, че и "най-малките способности могат да намерят арена", той им пише: "сега е времето да покажем своите способности и своя патриотизъм".³⁵ Заради участието си в изпращането на Ботевата чета Грудов е арестуван, но според свидетелството на Кириак Цанков е освободен от затвора чрез посредничеството на руския дипломатически агент в Букурещ Зиновиев.³⁶

Съгласно акта за учредяване на Българското централно благотворително обще-